

Nr 59

Av herr **Eliasson m. fl.**, om *ändrade bestämmelser rörande besiktning av hästar för krigsmaktens behov.*

Enligt gällande bestämmelser rörande uttagning av hästar för krigsmaktens behov (SFS 673/1953) åligger det vederbörande hästägare att hålla häst tillgänglig för besiktning på därför bestämd tid och plats. Plats för besiktning bör i regel bestämmas så, att avståndet dit från hästägarnas hemvist ej överstiger 10 km. I den mån avståndet överstiger 10 km är hästägaren berättigad till ersättning av statsmedel enligt grunder, som fastställas av Kungl. Maj:t efter förslag av hästuttagningsmyndigheten. Enligt vad vi erfarit utgår dylik ersättning för såväl dit- som hemtransporten med f. n. 30 öre för varje km som väglängden överstiger 10 km.

Detta ersättningssystem synes klart otillfredsställande med hänsyn till våra dagars förhållanden. Jordbruksbefolkningen utgör inte längre den övervägande delen av landets befolkning, och långt ifrån alla jordbrukare är numera hästägare. Det kan därför icke anses rimligt, att ett antal jordbrukare utan skälig ersättning skall hålla sina hästar tillgängliga vid de s. k. hästbesiktningsmötena. Särskilt anmärkningsvärt är att ingen som helst ersättning utgår för förlorad arbetstid, trots att hästägaren mången gång måste offra en hel arbetsdag.

Flera länsförbund av RLF, däribland Dalarnas länsförbund, har under fjolåret påtalat ovannämnda otillfredsställande ersättningssystem och med skärpa framhållit, att skälig ersättning bör utgå till hästägarna vid besiktningen av hästarna.

Det har emellertid också ifrågasatts, om icke besiktningen av hästarna kunde ske hos vederbörande hästägare. Besiktningen kunde då lämpligen verkställas av distriktsveterinärerna, som utfärdade intyg om hästarnas tillstånd utan kostnad för vederbörande hästägare. Därest besiktning finge ske under förslagsvis ett kalenderår, kunde den företagas i samband med distriktsveterinärernas resor för djursjukvården o. d. Om man ser till såväl det allmännas som de enskildas direkta och indirekta kostnader för hästbesiktningen, skulle detta system ställa sig väsentligt billigare än det som nu tillämpas. Detta förra system har också uppenbara fördelar med hänsyn till den påtagliga bristen på arbetskraft inom jordbruket. Det föreslagna systemet synes kunna ge tillräckliga upplysningar om de uttagna hästarnas lämplighet för krigsbruk.

Enligt vår mening bör sålunda mera tillfredsställande bestämmelser utfärdas för hästbesiktningen. Därest ovannämnda system med besiktning av hästarna hos vederbörande hästägare — trots systemets uppenbara fördelar

— icke befinnes möjligt att genomföra, bör hästägarna beredas skälig ersättning för förlorad arbetstid samt transportkostnader vid hästbesiktningmötena.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att besiktning av hästar, som i fredstid uttages för krigsmaktens behov, skall ske hos vederbörande hästägare eller att vederbörande hästägare beredes skälig ersättning, då häst uppvisas vid s. k. besiktningmöte.

Stockholm den 24 januari 1956

Lars Eliasson

Georg Carlsson

Osc. Werner

Otto Niklasson